

METSÄSTYS

Ensimmäinen kaato nostatti pulssia

Noin 20 000 naista harrastaa nykyään metsästystä, ja määrä kasvaa.

SIPOO

Hirvenmetsästäys on porukkalaji. Kaatolaukaus on koko seurueen yhteinen onnistuminen, metsästystä yli kaksikymmentä vuotta harrastanut Paula Horne sanoo. Pellervon taloustutkimus PTT:n tutkimusjohtaja Horne on sipoolaisen metsästyseuran sa hirviporukan ainoa nainen. Eikä hän ole ajomies. Horne lähtee hirvihahtiin kiväärin kanssa.

Naisten osuus metsästäjistä kasvaa tasaiseen tahtiin. Nyt heitä on noin 20 000, kun metsästäjien kokonaismäärä on 270 000. ”Metsästäyskaverit ottivat todella hyvin mukaan porukkaan, neuvoivat ja opastivat tulijaa. Taidot ja osaaminen ratkaisevat. Joskus tietenkin tarvitaan isompia lihaksia hakemaan painavat saaliit metsistä, mutta siittäkin selvittää helposti mönkäreillä ja traktoreilla”, Horne naurahtaa.

Kerrostalosta metsään

”Ensimmäinen hirvenkaato pani sydämen hakkaamaan. Olin silloin vähän alle kolmikymppinen. Ammuntaa olin opetellut ja harjoitellut. Kaikki tarvittavat tutkinnot ja näytöt oli suoritettu”, Horne kertoo.

”Passipaikaltani olin nähnyt kolmen hirven liikehtivän. Ajomiehet hoitivat hommansa hyvin. Ammuin tappionnin noin neljäkymmenen metrin päähän.”

Useimmiten nainen saa kinpinä metsästyksen kotoaan, vanhemmiltaan tai puolisoiltaan, hän asuu maalla ja on kasvanut metsästykskulttuuriin.

Paula Horne ei sujahda näihin tilastoihin. Hän kasvoi pikkukaupungin keskustassa kerrostalossa.

”Metsä oli tosin tuttu. Marjastimme ja sienestimme paljon, vaikkei perheessänne kukaan metsästännytään. Luonnossa liikkuminen on aina vetänyt puoleensa. Metsässä on turvallista. Pelkään paljon enemmän kaupungin liikenteessä.”

Metsäkipinä vei myös opiskelemaan alaa. Horne asuu nyt puiden ja peltosten keskellä. Oman seuran metsästyksmaita on ympärillä tuhat hehtaaria.

”Työpaikat ovat usein Helсин keskustassa asfalttikatuojen keskellä. Kaipaun kuitenkin

JAANA KANKAANPÄÄ

Paula Horne puhdistaa huolellisesti haulikkoaan, jota hän käyttää pienriistan sekä vesi- ja kanalintujen metsästykseseen.

Metsästystilanteessa ei ole eroa, onko kivääri naisen vai miehen kädessä. ”Ainoa ero jahdissa on, että miesten on helpompi käydä kusella missä vaan”, Paula Horne naurahtaa.

luonnon helmaan. Ei siis ole mikään ihme, että innostuivat välittömästi henkilökunnan eräkerhoiluun ollessani aiemmin Metsäntutkimuslaitoksella töissä.”

”Sain alusta asti kokeneilta metsästäjiltä hyvää opetusta. Olin pari vuotta ajomiehenä hirviporukassa ennen kuin hankin kivääriin.”

Koiraharrastus lapasesta

Koiraharrastus vie naisen usein metsästyksen pariin. Naismetsästäjistä joka toisella on koira,

kun miesmetsästäjistä vain joka kolmas omistaa koiran.

Horne hankki oman koiran viitisentoista vuotta sitten. Hän nauraa, että sen jälkeen koirahomma lähti lapasesta. Nyt koiria on neljä ja niiden koulutus jatkuu. Koirat ovat ylösajavia, seisovia ja noutavia.

”Myös koirien koulutukseen ja niiden kanssa metsästämiseen olen saanut hyvää ja hyödyllistä oppia alan konkareilta. Paras metsäkoirani on ehdottomasti yhdessävuotias barbet Mistral”, Horne sanoo ja pukee

koiralleen huomioliivin ennen metsälle lähtöä.

Koirat tekevät osuutensa pienriistan ja kanalintujen pynnissä. Hirvimetsällä omat koirat avustavat haavakoiden jäljittämisessä.

Emäntä ja koirat ovat myös jatkuvassa valmiudessa vaikka hakemaan metsissä hortoilevia loukkaantuneita hirvieläimiä, joita esimerkiksi autoilijat ovat töytäisseet.

Siinä ne ovat voittamattomia, emäntä kehuu ja taputtelee muotovalio Isabelleä. Sillä on

kokemusta loukkaantuneiden hirvieläinten jäljestyksessä nuoresta iästään huolimatta.

Tärkeä osa metsästäystä on luonnosta, sen monimuotoisuudesta ja ympäristöstä huolehtiminen, Horne sanoo ja esittelee ruokintapaikkoja. Sitten hän jatkaa pienpetojen pynnistä, jolla riistan elinoloja ja kantoja pidetään kunnossa.

Harrastus ilmaiseksi

Metsästyseurassa jäsenet oppivat toinen toisiltaan. Jahtikauden päätteeksi iloitaan pei-

jaissa.

Sitä ennen on ruokittu riistaa, huollettu aseet ja varusteet, kytetty, seurattu, ammuttu, nyljetty, teurastettu, paloitetu ja valmistettu riistaruokaa pitkän kaavan mukaan.

Metsästyksen opettaa luonnon lukutaitoa. Parhaimmillaan se tarjoaa onnistumisen iloa ja hallittua jäljennystä mutta myös hyvää ravintoa.

”Kuumia piippuja”, Paula Horne huikkaa ja valmistautuu syksyn hirvihahtiin.

HIA SJÖBLÖM

Turvallisuudesta ei tingitä. Metsästäjän ja hänen koiransa on erottava syksyisessä metsässä.

SUURI HANKINTANUMERO 11.11.2015

Aiheina mm.:

- Kuntien elintarvikehankinnat
- Lämmitys ja bioenergia
- Maatilojen pakettiautot ja peräkärryt
- Maitojärjestelmien investointi: robotti / lypsyasema
- Varaosaverkkokaupat
- Kännykän soveltuvuus kylmiin ja kosteisiin työolosuhteisiin
- Käytettyjen koneiden markkinat

Hyödynnä suositun teeman huomioarvo ja ole mukana omalla ilmoituksellasi!

Soita heti 020 413 2321 ja varmista näkyvyytesi!

Aineistopäivä 6.11.2015
Aineistot sähköpostilla:
ilmoitus@maaseuduntulevaisuus.fi

www.maaseuduntulevaisuus.fi 344 000 luktijaa (KMT S2014/K2015)

MAASEUDUN TULEVAISUUS
Suomen 2. luetuin päivälehti

Metsästysajoissa saa käyttää järkeä Villisikakanta viisinkertaistunut

MT		2015	2016									
		ke	he	el	sy	lo	ma	jo	ta	he	ma	hu
Haahka	koiras	1.6.2015-31.12.2015										
	naaras	20.8.2015 klo 12:00-31.12.2015										
Peurat		29.6.2015-31.1.2016										
Sepelkyyhky		10.8.2015-31.10.2015										
Kanadanhanhi		20.8.2015 klo 12:00-1.12.2015										
Kanadanmajava		20.8.2015-30.4.2016										
Karhu		20.8.2015-31.10.2015										
Sinisorsa ja muut sorsalinnut		20.8.2015 klo 12:00-31.12.2015										
Alli ja muut merilinnut		1.9.2015-31.12.2015										
Fasaani		1.9.2015-29.2.2016										
Metsäjänis ja rusakko		1.9.2015-29.2.2016										
Metsäkäuris		1.9.2015-31.1.2016										
Villikani		1.9.2015-29.2.2016										
Hirvi		29.9.2015-31.12.2015										
muualla kuin Enontekiöllä, Inarissa, Muoniossa ja Utsjoella												
Kanalinnut		Ajat vaihtelevat alueittain										

Metsästysajat

keskustelua. Pohjois-Lapissa pidetään tauko hirven kiima-aikana. Täytyy kuitenkin muistaa, että vaikka olisi luovallista metsästä hirveä sen kiima-aikana, silloin ei ole pakko metsästä. Aina voi puhua esimerkiksi omaa hirviporukkaansa aloittamaan metsästyksen myöhemmin ja moni näin tekeekin.

Ruuhkaisilla alueilla liikennetä vähenevät, kun hirviä kaadetaan heti jahtikauden alussa.”

Susijahti antoi aihetta valituksille Kinnunen: ”Kevättalvella sallittiin pitkässä aikaa susien kannanhoidollinen metsästyks, jota aiotaan jatkaa tulevaisuudessa. Ajankohta valittiin kuitenkin väärin, sillä se ajoittui susien kiima-ajaksi. Tällainen asiointi antoi suden suojelijoille ja eläinaktiviteille mainion mahdollisuuden valitusten tekoon, ja niitä

» **Riistanhoitoyhdistykset voivat tehdä aloitteita metsästyksajoista alueellisille riistanneuvostoille.**

tehtiinkin rutkasti. Perustelut olivat oikeudenmukaiset.”
Orava: ”Se on totta. Tänä vuonna hoitosuunnitelma valmistui myöhään. Kanta oli runsastunut ja oli poikkeustilanne, joten oli pakko toimia. Tarkoitus on, että kanta-arvio muodostetaan syksyllä ja että kannanhoidollinen metsästyks aloitettaisiin ainakin kuukautta aikaisemmin kuin tänä vuonna.”
”Huhtikuu hyvä kompromissi” Kinnunen: ”Ellellensäni salomailla huomasin aikoinaan,

Villisikakanta on viisinkertaistunut viiden viime vuoden aikana, riistasuunnittelija **Ohto Salo** Riistakeskuksesta kertoo. Vuonna 2010 kannan arvioitiin olevan 200, vuoden vaihteessa se oli kasvanut jo 1 000-1 300 yksilöön.

”Villisika lisääntyy hyvin tehokkaasti, emakko voi saada kymmenenkin porsasta. Jos kevat on porsimiselle otollinen ja ravintoa riittää, kanta voi teoriassa jopa kaksinkertaistua kesän aikana”, Salo kertoo.

Villisikoja tavataan Kaakkois-Suomessa ja Itä-Uudellamailla.

Kannan kasvuun liittyy useita riskejä. ”Villisikalauma voi aiheuttaa massiivista tuhoa erityisesti perunapelloilla, mutta lauma myllää myös kuusikoita uuteen uskoon. Villisiat tarvitsevat eläinperäistä ravintoa ja esimerkiksi toukkia etsiessään kaivelevat maata paljastaen juuristot pahannäköisesti”, Salo kuvailee. Maatalous- ja metsävaikokojen lisäksi tiheä villisikakanta voi aiheuttaa tappioita riistakannoille. Villisiantymisen kasvattaa afrikkalaisen sikaruton leviämiskahvia. Myös villisikakolarit voivat tulevaisuudessa yleistyä.

”Villisiat väistävät ihmistä, mutta haavoittunut yksilö voi käyttäytyä hyökkäävästi. Niistä onkin aina kerrottava poliisille”, Salo painottaa.

Kuminapello uuteen uskoon
Joutsalaisen **Esko Mannisen** kuminapellot ovat joutuneet villisikojen hyökkäyksen kohteeksi. Sikalauman vierailun

jälkeen kuminasta ei tosin ole laajoilla alueilla tietoaakaan, vaan pelto on täydellä kynöksellä.

Mannisella on kyläillyt peräti 14 villisian lauma. Hän kuvasi ensimmäisen kerran eläimet syyskuun lopulla ja viimeksi perjantai-ilta.

”Ne syövät, tonkivat ja käyvät välillä muidenkin pelloilla tässä kolmen kunnan alueella”, kertoo Joutsan Heinikan kylällä aivan Luhangan ja Hartolan naapurissa asuva Manninen.

Joukossa on yksi uros, jolla on torahampaatkin. Manninen vaakuuttaa, ettei silti pelkää eläimiä.

”Olen kasvannut täällä emokarhuakin kahden pennun kanssa 30 metrin päästä, eikä pelottaanut. Mutta kieltämättä villisika on arvaamaton eläin ja vaikea pyydyttävä.”

Manninen arvelee, että lauhujen talvien ohella tarhakarkurit ovat syy siihen, että villisikakanta on kasvanut ja laumat levinneet Kaakkois-Suomesta sisemmälle maahan.

”Siti ei metsätetä riittävästi, vaikka tarjolla olisi ilmaista joulujoulukinkkua. Varsinkin nyt hirvenmetsästyksen aikaan villisika ei tunnu kiinnostavan, vaikka muuten metsästyksretkille mennään Viron saakka. Kun tänne saatiin yksi karhunkaotolupa, tienvarsilla oli kymmeniä autoja ja metsässä satoja miehiä”, Manninen päättelee.

Hän ei itse ole metsämiehii. Villisikaa saa pyytää kesäkuun alusta helmikuun loppuun, ei kuitenkaan naarasta, jolla on porsaat. Villisian liha tulee kypsentää hyvin trikiiniolivaaran vuoksi.

EIJA MANSIKKAMÄKI TERHI PAPE-MUSTONEN